

Titlen »En Jakobskamp«. Digtets Forfatter var Poul Berger, hin unge Lyriker med det betændte Ansigt, som i sin Tid havde været en hyppig Gæst der i Huset og hørt til Nannys mange ulykkelige Tilbedere.

Denne Mand havde hidtil som Skribent tilhørt den Kres af frie Aander, der havde samlet sig om Dr. Nathan og søgt Beskyttelse under hans Avtoritet. Hans Poesier havde røbet en sproglig Finsans, der mindede om selve den højsalige Enevoldsen, som nylig var død under Udarbejdelsen af en Eftersætning. Men samtidig havde han aabenbaret en ganske spøgelseagtig Brist paa Personlighed. I en Række smaa Bøger (som for hvert Aar var bleven tyndere) havde han Gang paa Gang genfortalt sin egen Kærlighedshistorie under Form af en Digtning, der — som adskillige andre af Tidens Kunstfrembringelser — var besynderligt sammenrørt af den blegsotigste Romantik og den mest tykblodede Naturalisme, ligesom Tonen i den svingede holdningsløst mellem Klynkevornhed og krampagtig Titantrods. Saa hændte det for et Aarstid siden, at han udgav en Bog, som selv hans Venner og Velyndere ikke kunde rose. Dette var mere, end han kunde bære. Han forsvandt pludselig fra København, og i lang Tid hørte ingen noget til ham. Saa rygtedes det, at han havde gemt sig ovre i en lille jysk Landsby, hvor han levede som en Eneboer i en fattig Stue, bortvendt fra Verden,